

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 126

41. årgang

28. april 1998

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 888/98/EF af 30. marts 1998 om et fællesskabshandlingsprogram til forbedring af afgiftssystemerne i det indre marked (Fiscalis-programmet)** 1
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 889/98/EF af 7. april 1998 om ændring af Rådets beslutning 92/481/EØF om vedtagelse af en handlingsplan for udveksling mellem medlemsstaternes forvaltninger af nationale embedsmænd, der har til opgave at gennemføre de EF-forskrifter, som er nødvendige for virkeliggørelsen af det indre marked (Karolus-programmet)** 6
- Kommissionens forordning (EF) nr. 890/98 af 27. april 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 891/98 af 27. april 1998 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 1998 om importlicenser for visse æg- og fjerkrækødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i de aftaler, som Fællesskabet har indgået med Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Rumænien og Republikken Bulgarien 10
- Kommissionens forordning (EF) nr. 892/98 af 27. april 1998 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 1998 om importlicenser for visse fjerkræprodukter, som kun accepteres i forbindelse med den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for fjerkrækød og andre landbrugsprodukter 12
- Kommissionens forordning (EF) nr. 893/98 af 27. april 1998 om fastsættelse af i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 1998 om importlicenser for visse produkter fra fjerkrækødssektoren i forbindelse med forordning (EF) nr. 2497/96 14

Kommissionens forordning (EF) nr. 894/98 af 27. april 1998 om fastsættelse af i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 1998 om importlicenser for visse produkter fra fjerkrækssektoren i forbindelse med forordning (EF) nr. 509/97	16
Kommissionens forordning (EF) nr. 895/98 af 27. april 1998 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 1998 om importlicenser for visse ægprodukter og fjerkrækød i forbindelse med forordning (EF) nr. 1474/95 og (EF) nr. 1251/96	18
Kommissionens forordning (EF) nr. 896/98 af 27. april 1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation	20
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 897/98 af 27. april 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 1466/95 om særbestemmelser for anvendelsen af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter	22
Kommissionens forordning (EF) nr. 898/98 af 27. april 1998 om ændring af importtold for korn	23
★ Kommissionens direktiv 98/22/EF af 15. april 1998 om fastsættelse af minimumskravene gældende for plantesundhedskontrol i EF på andre kontrolsteder end kontrolstederne på bestemmelsesstedet af planter, planteprodukter eller andre objekter fra tredjelande	26

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

98/274/EF:

★ Rådets beslutning af 21. april 1998 om bemyndigelse af Kongeriget Danmark til at indføre eller fortsat anvende punktafgiftsfritagelser eller -lempelser for visse typer mineralolier, der anvendes til særlige formål, jf. fremgangsmåden i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF

29

98/275/EF:

★ Rådets beslutning af 21. april 1998 om at give Kongeriget Nederlandene tilladelse til i overensstemmelse med proceduren i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF at anvende reducerede punktafgiftssatser eller punktafgiftsfritagelser for bestemte mineralolier, der anvendes til særlige formål

31

Kommissionen

98/276/EF:

★ Kommissionens beslutning af 18. november 1997 om delstaten Sachsen-Anhalts kontrakautionering i forbindelse med garantier fra Bürgschaftsbank Sachsen-Anhalt GmbH til fordel for kriseramte virksomheder⁽¹⁾

32

98/277/EF:

★ Kommissionens afgørelse af 16. april 1998 i henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 om Amerikas Forenede Staters undladdelse af at ophæve »Antidumping Act of 1916«

36

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 888/98/EF

af 30. marts 1998

om et fællesskabshandlingsprogram til forbedring af afgiftssystemerne i det indre marked (Fiscalis-programmet)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189
B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I det indre marked er den faktiske, ensartede og effektive anvendelse af fællesskabsretten af væsentlig betydning for afgiftssystemerne, navnlig for at beskytte medlemsstaternes og Fællesskabets finansielle interesser gennem bekæmpelse af svig og afgiftsunddragelse samt for at undgå konkurrencefordrejninger og for yderligere at nedbringe byrderne for såvel administrationer som skatteborgere;
- (2) Fællesskabet og medlemsstaterne har et fælles ansvar for at sikre denne faktiske, ensartede og effektive anvendelse af fællesskabsretten; selv om medlemsstaterne rent ressourcemæssigt har det største ansvar, er det en væsentlig opgave for Fællesskabet at tilvejebringe en passende infrastruktur og skabe den nødvendige tilskyndelse;
- (3) et indgående fælles kendskab til fællesskabsretten og dens anvendelse i medlemsstaterne blandt embedsmændene i afgiftsadministrationerne udgør

en væsentlig forudsætning for en ensartet anvendelse heraf; dette kan kun opnås gennem en effektiv grund- og videreuddannelse i medlemsstaterne; det er hensigtsmæssigt med en supplerende fællesskabsindsats for at koordinere og fremme denne form for uddannelse;

- (4) et effektivt, reelt og omfattende samarbejde mellem medlemsstaterne og mellem disse og Kommissionen er af stor betydning for en korrekt anvendelse af afgiftssystemerne i det indre marked; etablering af en infrastruktur for kommunikation og informationsudveksling på fællesskabsplan er af afgørende betydning for at nå dette mål; gennem tilskyndelse fra Fællesskabets side bliver det lettere at udbygge samarbejdet i tilstrækkeligt omfang;

- (5) en yderligere forbedring af de administrative procedurer er af væsentlig betydning for en korrekt anvendelse af afgiftssystemerne i det indre marked; selv om ansvaret herfor først og fremmest ligger hos medlemsstaterne, er der behov for en supplerende indsats på fællesskabsplan for at koordinere og fremme denne forbedring;

- (6) det er ikke muligt for medlemsstaterne at opfylde samtlige mål for de foranstaltninger, som er omfattet af denne beslutning, og i overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne, jf. traktatens artikel 3B, kan de opstillede mål derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan, og denne beslutning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål;

⁽¹⁾ EFT C 177 af 11. 6. 1997, s. 8 og EFT C 1 af 3. 1. 1998, s. 13.

⁽²⁾ EFT C 19 af 21. 1. 1998, s. 48.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20. november 1997 (EFT C 371 af 8. 12. 1997), Rådets fælles holdning af 26. januar 1998 (EFT C 62 af 26. 2. 1998, s. 38) og Europa-Parlamentets afgørelse af 18. februar 1998. (EFT C 80 af 16. 3. 1998). Rådets afgørelse af 3. marts 1998.

- (7) erfaringerne fra systemerne for informationsudveksling på fællesskabsplan om afgifter og især moms (VIES), som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 af 27. januar 1992 om

administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms) ⁽¹⁾, har vist, at informationsteknologien kan anvendes til at sikre indtægter og samtidig reducere den administrative arbejdsbyrde til et minimum; disse systemer har vist sig at være vigtige samarbejdsredskaber og har tillige tilskyndet medlemsstaterne til at udbygge deres samarbejde;

- (8) der bør indføres kommunikations- og informationsudvekslingssystemer, og driften af dem bør sikres i takt med afgiftssystemernes udvikling og behovet for at sikre yderligere samarbejde;

- (9) Fællesskabets erfaringer med det program, der blev indført ved Rådets beslutning 93/588/EØF af 29. oktober 1993 om vedtagelse af et fællesskabshandlingsprogram for faglig uddannelse af embedsmænd i afgiftsadministrationerne (Matthaeus-Tax) ⁽²⁾, og med de multilaterale kontrolforanstaltninger har vist, at udvekslinger, seminarer og multilaterale kontrolforanstaltninger kan bidrage til at opfylde programmets mål, idet de giver embedsmænd fra forskellige administrationer mulighed for at mødes i en arbejdsammenhæng; sådanne aktiviteter bør derfor videreføres;

- (10) seminarerne udgør en idéel ramme for udveksling af idéer mellem embedsmænd fra de nationale administrationer, Kommissionens repræsentanter og om nødvendigt andre eksperter på afgiftsområdet; i løbet af sådanne seminarer kan der fremkomme forslag, som kan forbedre de gældende retsinstrumenter og lette samarbejdet mellem administrationerne om at skabe en konvergerende udvikling af de nationale afgiftssystemer;

- (11) erfaringerne med Matthaeus-Tax-programmet har vist, at det gennem koordineret udformning og gennemførelse af et fælles uddannelsesprogram som det, der blev indført ved Kommissionens beslutning 95/279/EF af 12. juli 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets beslutning 93/588/EØF om vedtagelse af et fællesskabshandlingsprogram for faglig uddannelse af embedsmænd i afgiftsadministrationerne ⁽³⁾, blev muligt at opfylde dette programs målsætninger, navnlig ved at skabe større fælles kendskab til fællesskabsretten; uddannelsesprogrammerne bør videreudvikles på de områder, hvor Kommissionen og medlemsstaterne finder det relevant; medlemsstaterne bør

derfor sørge for, at alle deres embedsmænd gennemgår en grunduddannelse og regelmæssigt gennemgår en videreuddannelse som fastlagt i de fælles uddannelsesprogrammer;

- (12) tilstrækkelige sprogkunderskaber blandt embedsmændene i afgiftsadministrationerne har vist sig at være af afgørende betydning for at lette samarbejdet; medlemsstaterne bør derfor tilbyde deres embedsmænd den nødvendige sprogundervisning;
- (13) programmet bør være åbent for de associerede central- og østeuropæiske landes deltagelse; programmet bør ligeledes være åbent for Cyperns deltagelse;
- (14) udgifterne til programmets finansiering bør deles mellem Fællesskabet og medlemsstaterne, og Fællesskabets finansielle bidrag bør opføres på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (anden del, sektion III, Kommissionen);
- (15) i denne beslutning fastlægges der for hele programmets varighed en finansieringsramme, der som omhandlet i punkt 1 i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995 om optagelse af finansielle bestemmelser i retsakter ⁽⁴⁾ udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden inden for rammerne af den årlige budgetprocedure —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Fiscalis-programmet

Der indføres for perioden 1. januar 1998-31. december 2002 et flerårigt fællesskabshandlingsprogram (Fiscalis-programmet), i det følgende benævnt »programmet«, for at forbedre afgiftssystemernes virkemåde i det indre marked. Det omfatter de i artikel 4, 5 og 6 nævnte aktiviteter.

Artikel 2

Definitioner

I denne beslutning forstås ved:

- a) »afgift«: indirekte skatter, som er omfattet af fællesskabsretten

⁽¹⁾ EFT L 24 af 1. 2. 1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 280 af 13. 11. 1993, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 172 af 22. 7. 1995, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT C 102 af 4. 4. 1996, s. 4.

- b) »administration«: medlemsstaternes offentlige administrationer med ansvar for afgiftsområdet
- c) »embedsmand«: en embedsmand i en administration med ansvar for anvendelsen af Fællesskabets eller medlemsstaternes retsregler, forskrifter eller procedurer inden for afgiftsområdet
- d) »udveksling«: et arbejdsophold, som en embedsmand gennemfører i Fællesskabets interesse i en anden medlemsstats administration, i og som er tilrettelagt inden for rammerne af programmet
- e) »multilateral kontrol«: indbyrdes samarbejde inden for Fællesskabets retlige rammer for samarbejde mellem mindst tre administrationer med henblik på at integrere og koordinere deres kontrol med afgiftspligtige personers afgiftsmæssige forpligtelser i de pågældende medlemsstater
- f) »Fællesskabets retlige rammer for samarbejde«: samtlige fællesskabsforskrifter for gensidig bistand og administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende afgifter.

Artikel 3

Målsætning

Programmet har til formål gennem en fællesskabsforanstaltning at støtte medlemsstaternes bestræbelser på:

- a) at sikre, at embedsmændene får et indgående fælles kendskab til fællesskabsretten, navnlig på afgiftsområdet, og dens gennemførelse i medlemsstaterne
- b) at sikre et reelt, effektivt og omfattende samarbejde mellem medlemsstaterne og mellem disse og Kommissionen
- c) at sikre kontinuerlig forbedring af administrative procedurer under hensyntagen til administrationernes og skatteborgernes behov ved at udvikle og formidle god administrativ praksis.

Artikel 4

Kommunikations- og informationsudvekslingssystemer, håndbøger og vejledninger

1. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at de eksisterende kommunikations- og informationsudvekslingssystemer, håndbøger og vejledninger, som de anser for nødvendige, kan anvendes på tilfredsstillende måde. De indfører sådanne nye kommunikations- og informationsudvekslingssystemer, håndbøger og vejledninger, som de anser for nødvendige, og sørger for, at disse kan anvendes på tilfredsstillende måde.

2. Fællesskabselementerne i kommunikations- og informationsudvekslingssystemerne omfatter udstyr, programmel og nettilslutninger, der skal være fælles for samtlige medlemsstater for at sikre systemernes sammenkobling og interoperabilitet, hvad enten disse er installeret hos Kommissionen (eller en udpeget underleverandør)

eller hos medlemsstaterne (eller en udpeget underleverandør).

3. De nationale elementer i kommunikations- og informationsudvekslingssystemerne omfatter nationale databaser, som udgør en del af systemerne, nettilslutninger mellem fællesskabselementerne og de nationale elementer samt det programmel og maskinel, som hver medlemsstat måtte anse for hensigtsmæssig for at få det fulde udbytte af systemerne overalt i deres administration.

Artikel 5

Udvekslinger, seminarer og multilaterale kontrolforanstaltninger

1. Kommissionen og medlemsstaterne tilrettelægger udvekslinger af embedsmænd. Udvekslingerne kan være af forskellig varighed alt efter behov, dog ikke over seks måneder. Hver udveksling målrettes mod et særligt arbejdsområde og forberedes i tilstrækkelig god tid og evalueres efterfølgende af de pågældende embedsmænd og administrationer.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at de udvekslede embedsmænd kan deltage effektivt i arbejdet i værtsadministrationen; med henblik herpå skal de være bemyndiget til at udføre de opgaver, der svarer til de funktioner, der tildeles dem af værtsadministrationen i overensstemmelse med landets retsorden.

I udvekslingsperioden sidestilles den udvekslede embedsmands civilretlige ansvar i forbindelse med udøvelsen af hans opgaver med værtsmyndighedens nationale embedsmænds. De udvekslede embedsmænd er underlagt samme regler for tavshedspligt som de nationale embedsmænd.

2. Kommissionen og medlemsstaterne tilrettelægger seminarer med deltagelse af embedsmænd fra administrationerne, repræsentanter for Kommissionen og om nødvendigt andre eksperter på afgiftsområdet.

3. Kommissionen og medlemsstaterne kan på forsøgsbasis i det i artikel 11 omhandlede udvalg blandt de former for multilateral kontrol, som medlemsstaterne tilrettelægger inden for Fællesskabets retlige rammer for samarbejde, vælge dem, hvis omkostninger afholdes af Fællesskabet i henhold til artikel 8. De deltagende medlemsstater fremsender deres rapporter og evalueringer angående disse former for kontrol til Kommissionen og til medlemsstaterne.

Artikel 6

Fælles uddannelsesinitiativ

1. For at fremme samarbejdet mellem deres uddannelsesinstitutioner og embedsmændene med ansvar for uddannelsen på afgiftsområdet i administrationerne skal medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen

- a) udvikle de eksisterende uddannelsesprogrammer og om nødvendigt udarbejde nye programmer med henblik på at etablere en fælles uddannelseskerne for embedsmænd, således at disse kan erhverve de nødvendige fælles faglige færdigheder og kundskaber
- b) åbne de uddannelseskurser på afgiftsområdet, som medlemsstaterne tilbyder deres egne embedsmænd, for embedsmænd fra alle medlemsstater, når det er hensigtsmæssigt
- c) udvikle de nødvendige fælles værktøjer for uddannelse på afgiftsområdet, herunder hjælpemidler til brug i sprogundervisningen.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres embedsmænd får den nødvendige grundlæggende uddannelse og regelmæssige videreuddannelse med henblik på erhvervelse af de fælles faglige færdigheder og kundskaber i overensstemmelse med de fælles uddannelsesprogrammer samt den sprogundervisning, som er nødvendig for, at embedsmændene kan tilegne sig tilstrækkelige sprogkundskaber. I overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, underretter de Kommissionen om indholdet og omfanget af den uddannelse, de tilbyder deres embedsmænd.

Artikel 7

De associerede landes deltagelse

Programmet er åbent for de associerede central- og østeuropæiske landes deltagelse i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i Europaftalerne eller i tillægsprotokollerne hertil om deres deltagelse i fællesskabsprogrammer, og i den udstrækning fællesskabsretten på afgiftsområdet tillader det. Programmet er ligeledes åbent for Cyperns deltagelse, i den udstrækning fællesskabsretten på afgiftsområdet tillader det.

Artikel 8

Udgifter

- 1. Udgifterne til gennemførelsen af programmet fordeles mellem Fællesskabet og medlemsstaterne som fastlagt i stk. 2 og 3.
- 2. Fællesskabet afholder følgende udgifter:
 - a) rejse- og opholdsudgifterne for embedsmænd, der i en anden medlemsstat deltager i de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 5, rejse- og opholdsudgifterne for de andre afgiftseksperter, der deltager i de seminarer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, samt de omkostninger, der er forbundet med afholdelsen af disse seminarer
 - b) de omkostninger, der er forbundet med udformningen af de værktøjer for uddannelse på afgiftsområdet, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), og af de håndbøger og vejledninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1

- c) omkostningerne ved udformning, indkøb, installering og vedligeholdelse af fællesskabselementerne i de kommunikations- og informationsudvekslingssystemer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, og omkostningerne ved den daglige drift af de fællesskabselementer, som er installeret hos Kommissionen (eller en udpeget underleverandør)
- d) udgifter til eventuelt nødvendige eksterne undersøgelser af programmets virkninger, under iagttagelse af oplysningernes fortrolighed.

3. Medlemsstaterne afholder følgende udgifter:

- a) de omkostninger, der er forbundet med den grund- og videreuddannelse og den sprogundervisning, som de tilbyder deres embedsmænd, som omhandlet i artikel 6. Medlemsstaterne afholder omkostningerne i forbindelse med deres embedsmænds deltagelse i eventuelle yderligere aktiviteter, der tilrettelægges inden for rammerne af artikel 5, ud over de omkostninger, der afholdes af Fællesskabet
- b) de omkostninger, der er forbundet med indførelsen og driften af de nationale elementer, der indgår i de kommunikations- og informationsudvekslingssystemer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, og omkostningerne ved den daglige drift af de af systemernes fællesskabselementer, som er installeret hos medlemsstaterne (eller en udpeget underleverandør).

Artikel 9

Finansieringsramme

Finansieringsrammen for gennemførelsen af dette program er for perioden 1. januar 1998-31. december 2002 fastlagt til 40 mio. ECU. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Artikel 10

Gennemførelsesbestemmelser

De foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelsen af dette program, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 11. Gennemførelsesforanstaltningerne berører ikke fællesskabsbestemmelserne vedrørende opkrævning og kontrol eller vedrørende administrativt samarbejde og gensidig bistand på afgiftsområdet.

Artikel 11

Udvalg

- 1. Kommissionen bistås af Det Stående Udvalg vedrørende Administrativt Samarbejde inden for området indirekte skatter, der er nedsat ved artikel 10 i forordning (EØF) nr. 218/92.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager foranstaltningerne, der straks finder anvendelse.

b) Er foranstaltningerne ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, underretter Kommissionen dog straks Rådet om dem. I så fald:

— udsætter Kommissionen gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på tre måneder regnet fra datoen for underretningen

— kan Rådet med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i første led.

4. Foruden de i artikel 10 nævnte foranstaltninger behandler udvalget spørgsmål, som forelægges af formanden, enten på eget initiativ eller på anmodning af repræsentanten for en medlemsstat, og som vedrører anvendelsen af denne beslutning.

Artikel 12

Evaluerings

1. Programmet evalueres løbende af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab. Evalueringen sker på grundlag af de beretninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

2. Medlemsstaterne fremsender følgende til Kommissionen:

a) senest den 30. juni 2000 en foreløbig beretning, og
b) senest den 31. december 2002 en endelig beretning om programmets gennemførelse og virkninger.

3. Kommissionen forelægger følgende for Europa-Parlamentet og Rådet:

a) senest den 30. juni 2001 på grundlag af medlemsstaternes foreløbige beretninger en meddelelse om, hvorvidt programmet bør videreføres, i givet fald ledsaget af et forslag hertil, og

b) senest den 30. juni 2003 en endelig beretning om programmets gennemførelse og virkninger.

Beretningerne tilsendes ligeledes Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt Regionsudvalget til orientering.

Artikel 13

Ikrafttræden

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 1998.

Artikel 14

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 1998.

*På Europa-Parlamentets
vegne*

J. M. GIL-ROBLES

Formand

*På Rådets
vegne*

Lord SIMON OF HIGHBURY

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 889/98/EF

af 7. april 1998

om ændring af Rådets beslutning 92/481/EØF om vedtagelse af en handlingsplan for udveksling mellem medlemsstaternes forvaltninger af nationale embedsmænd, der har til opgave at gennemføre de EF-forskrifter, som er nødvendige for virkeliggørelsen af det indre marked (Karolus-programmet)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189
B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Karolus-programmet, der blev vedtaget ved beslutning 92/
481/EØF ⁽⁴⁾, udløb den 31. december 1997;

programmets rolle for styrkelsen af samarbejdet mellem
medlemsstaterne gennem udveksling af erfaringer vedrø-
rende gennemførelsen af de EF-forskrifter, som er
nødvendige for virkeliggørelsen af det indre marked, er
ikke blevet påvist i fuldt omfang, navnlig på grund af det
store antal prioriterede aktioner;

programmet bør derfor forlænges for to år, og der bør
sikres deltagelse fra så mange medlemsstater som muligt i
afventning af, at der indføres et nyt flerårigt program;

programmet bør åbnes for deltagelse af de associerede
lande i Central- og Østeuropa i overensstemmelse med de
betingelser, der er fastsat i Europaaftalerne eller i tillægs-
protokollerne til associeringsaftalerne vedrørende delta-
gelse i EF-programmerne;

programmet bør åbnes for deltagelse af de EFTA-stater,
der er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske
Samarbejdsområde (EØS), samt for Cyperns deltagelse på
grundlag af tillægsbevillinger ifølge samme regler som
dem, der gælder for de EFTA-stater, der er medlemmer af
EØS, i overensstemmelse med de fremgangsmåder, der
aftales med Cypern, idet de nærmere bestemmelser for

deltagelse vil blive fastsat på et passende tidspunkt af de
berørte parter;

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedtog den
6. marts 1995 en erklæring om opførelse af finansielle
bestemmelser i retsakter ⁽⁵⁾;

i denne beslutning fastlægges for perioden 1998-1999 en
finansieringsramme, der skal lægges til de bevillinger, der
blev disponeret over i perioden 1992-1997; det samlede
beløb for de to perioder udgør det primære reference-
grundlag for budgetmyndigheden inden for rammerne af
den årlige budgetprocedure som omhandlet i punkt 1 i
nævnte erklæring af 6. marts 1995;

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen indgik den
20. december 1994 en modus vivendi vedrørende
gennemførelsesforanstaltningerne til retsakter vedtaget
efter fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽⁶⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Beslutning 92/481/EØF ændres således:

1) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

1. Programmet har en varighed på syv år, og det
gennemføres fra begyndelsen af regnskabsåret 1993.

2. De bevillinger, der er disponeret over i perioden
1993-1997, andrager 7,7 mio. ECU. Finansierings-
rammen for gennemførelsen af programmet er for den
forlængede periode 1998-1999 fastlagt til 4,5 mio.
ECU. Det samlede beløb på 12,2 mio. ECU svarer til i
alt 1 340 deltagere. De årlige bevillinger godkendes af
budgetmyndigheden inden for rammerne af de finan-
sielle overslag og i henhold til kriterierne for forsvarlig
økonomisk forvaltning som omhandlet i finansforord-
ningens artikel 2.«

⁽¹⁾ EFT C 274 af 10. 9. 1997, s. 9, og EFT C 1 af 3. 1. 1998,
s. 18.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 10. december 1997 (EFT C 73 af 9. 3.
1998, s. 49).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 18. november 1997 (EFT C
371 af 8. 12. 1997), Rådets fælles holdning af 26. januar 1998
(EFT C 62 af 26. 2. 1998, s. 60), Europa-Parlamentets afgørelse
af 10. marts 1998 (EFT C 104 af 6. 4. 1998), og Rådets afgø-
relse af 23. marts 1998.

⁽⁴⁾ EFT L 286 af 1. 10. 1992, s. 65.

⁽⁵⁾ EFT C 102 af 4. 4. 1996, s. 4.

⁽⁶⁾ EFT C 102 af 4. 4. 1996, s. 1.

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 11a

Programmet er åbent for deltagelse af de associerede lande i Central- og Østeuropa i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i Europaaftalerne eller i tillægsprotokollerne til associeringsaftalerne vedrørende deltagelse i EF-programmerne.

Programmet er åbent for deltagelse af de EFTA-stater, der er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), samt for Cyperns deltagelse på grundlag af tillægsbevillinger ifølge samme regler som dem, der gælder for de EFTA-stater, der er medlemmer af EØS, i overensstemmelse med de fremgangsmåder, der skal aftales med Cypern.

De nærmere bestemmelser for denne deltagelse vil blive fastsat på et passende tidspunkt af de berørte parter.«

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. april 1998.

På Europa-Parlamentets vegne

J. M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

D. BLUNKETT

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 890/98**af 27. april 1998****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. april 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. april 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	212	115,9
	624	188,3
	999	152,1
0709 90 70	052	74,3
	999	74,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	56,8
	204	36,6
	212	55,5
	400	58,2
	600	60,4
	624	43,2
	999	51,8
	600	67,7
0805 30 10	999	67,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	45,0
	388	88,1
	400	94,9
	404	96,8
	508	72,8
	512	83,2
	524	79,3
	528	76,6
	616	97,8
	720	146,0
	804	108,5
	999	89,9
0808 20 50	388	74,6
	512	63,7
	528	81,3
	999	73,2

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 891/98

af 27. april 1998

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 1998 om importlicenser for visse æg- og fjerkrækødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i de aftaler, som Fællesskabet har indgået med Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Rumænien og Republikken Bulgarien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1899/97⁽¹⁾ om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i æg- og fjerkrækødssektoren af den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 3066/95, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2699/93 og (EF) nr. 1559/94, særlig artikel 4, stk. 5, og

ud fra følgende betragtning:

De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for andet kvartal af 1998, vedrører for visse produkters vedkommende mængder, der er mindre end eller lig med de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes

fuldt ud; for andre produkter overstiger de de disponible mængder og skal derfor nedsættes med en fast procentsats for at sikre en rimelig fordeling —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. april til 30. juni 1998, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1899/97, imødekommes som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. april 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 267 af 30. 9. 1997, s. 67.

BILAG

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicenser for perioden fra 1. april til 30. juni 1998
1	3,28
2	4,02
4	100,00
7	2,16
8	9,26
9	3,03
10	100,00
11	—
44	10,31
45	100,00
12	100,00
14	—
15	3,67
16	100,00
17	—
18	—
19	—
21	—
23	—
24	—
25	—
26	—
27	—
28	—
30	—
32	—
33	—
34	—
35	—
36	—
37	28,57
38	100,00
39	—
40	—
43	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 892/98

af 27. april 1998

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 1998 om importlicenser for visse fjerkræprodukter, som kun accepteres i forbindelse med den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for fjerkrækød og andre landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1431/94 af 22. juni 1994 om gennemførelsesbestemmelser for svinekød til den importordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvede og blandsæd af hvede og rug samt klid og andre restprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1514/97 ⁽²⁾, især artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtning:

De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for perioden 1. april til 30. juni 1998, vedrører mængder, der overstiger de disponible mængder, og skal derfor

nedsættes med en fast procentsats for at sikre en rimelig fordeling —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. april til 30. juni 1998, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1431/94, imødekommes som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. april 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 156 af 23. 6. 1994, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 204 af 31. 7. 1997, s. 16.

BILAG

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicenser for perioden fra 1. april til 30. juni 1998
1	2,35
2	2,36
3	2,57
4	100,00
5	4,24

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 893/98
af 27. april 1998

om fastsættelse af i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 1998 om importlicenser for visse produkter fra fjerkrækødssektoren i forbindelse med forordning (EF) nr. 2497/96

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2497/96 af 18. december 1996 om gennemførelsesbestemmelser til den ordning, der er fastsat i associeringsaftalen og interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel, for så vidt angår fjerkrækød⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1514/97⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for andet kvartal af 1998, vedrører mængder, der er mindre end de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud;

den restmængde, der skal lægges til den disponible mængde i den følgende periode, bør bestemmes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. april til 30. juni 1998, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 2497/96, imødekommes som anført i bilag I.
2. I de første ti dage af perioden 1. juli til 30. september 1998 kan der i henhold til forordning (EF) nr. 2497/96 indgives ansøgninger om importlicenser for en samlet mængde som fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. april 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 338 af 28. 12. 1996, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 204 af 31. 7. 1997, s. 16.

BILAG I

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicenser for perioden fra 1. april til 30. juni 1998
I1	100,00

*BILAG II**(tons)*

Gruppe nr.	Disponible mængder
I1	903,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 894/98
af 27. april 1998

om fastsættelse af i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 1998 om importlicenser for visse produkter fra fjerkrækssektoren i forbindelse med forordning (EF) nr. 509/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 509/97 af 20. marts 1997 om gennemførelsesbestemmelser til den ordning, der er fastsat i interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Republikken Slovenien på den anden side, for så vidt angår fjerkrækød ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1514/97 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for andet kvartal af 1998, vedrører mængder, der er mindre end de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud;

den restmængde, der skal lægges til den disponible mængde i den følgende periode, bør bestemmes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. april til 30. juni 1998, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 509/97, imødekommes som anført i bilag I.
2. I de første ti dage af perioden 1. juli til 30. september 1998 kan der i henhold til forordning (EF) nr. 509/97 indgives ansøgninger om importlicenser for en samlet mængde som fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. april 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 80 af 21. 3. 1997, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 204 af 31. 7. 1997, s. 16.

BILAG I

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicenser for perioden fra 1. april til 30. juni 1998
80	—
90	90,91
100	100,00

*BILAG II**(tons)*

Gruppe nr.	Disponible mængder
80	990,00
90	275,00
100	662,40

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 895/98
af 27. april 1998

**om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev
indgivet i april 1998 om importlicenser for visse ægprodukter og fjerkrækød i
forbindelse med forordning (EF) nr. 1474/95 og (EF) nr. 1251/96**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
1474/95 ⁽¹⁾ om åbning og forvaltning af toldkontingenter
for æg og ægalbumin, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1514/97 ⁽²⁾, især artikel 5, stk. 5,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
1251/96 af 28. juni 1996 om åbning og forvaltning af
toldkontingenter for fjerkrækød ⁽³⁾, senest ændret ved
forordning (EF) nr. 1514/97, særlig artikel 5, stk. 5, og
ud fra følgende betragtninger:

De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for
andet kvartal af 1998, vedrører for visse produkters
vedkommende mængder, der er mindre end eller lig med

de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes
fuldt ud; for andre produkter overstiger de de disponible
mængder og skal derfor nedsættes med en fast procentsats
for at sikre en rimelig fordeling —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. april til
30. juni 1998, der er indgivet i henhold til forordning (EF)
nr. 1474/95 og (EF) nr. 1251/96, imødekommes som
anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. april 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 145 af 29. 6. 1995, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 204 af 31. 7. 1997, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29. 6. 1996, s. 136.

BILAG

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicenser for perioden fra 1. april til 30. juni 1998
E1	100,00
E2	100,00
E3	100,00
P1	100,00
P2	5,95
P3	4,35
P4	16,13

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 896/98

af 27. april 1998

om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for
oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2634/
97 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9.
juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation ⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 72/98 ⁽⁴⁾, blev der indledt
opkøb ved licitation i visse medlemsstater eller områder af
en medlemsstat for visse kvalitetsgrupper;

anvendelsen af artikel 6, stk. 2, 3 og 4, i forordning (EØF)
nr. 805/68 samt nødvendigheden af at begrænse interven-
tion til de opkøb, der er nødvendige for at sikre en
rimelig markedsstøtte, fører til, på grundlag af de note-

ringer, som Kommissionen har kendskab til, i overens-
stemmelse med bilagene til nærværende forordning, at
ændre listen over medlemsstater eller områder af en
medlemsstat, hvor licitationen indledes, samt af de kvali-
tetsgrupper, der kan omfattes af interventionsopkøb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 1627/89 erstattes med
bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. maj 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 356 af 31. 12. 1997, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 159 af 10. 6. 1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 6 af 10. 1. 1998, s. 24.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-membros ou regiões de Estados-membros e grupos de qualidades referidos no n° 1 do artigo 1º do Regulamento (CEE) n° 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetukset (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmit

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A			Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A			Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A			Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α			Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A			Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A			Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A			Categorie C		
Estados-membros ou regiões de Estados-membros	Categoria A			Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A			Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A			Kategori C		
	U	R	O	U	R	O
België/Belgique		×				
España		×				
France						×
Ireland				×	×	×
Suomi			×			
Great Britain					×	
Northern Ireland				×	×	×

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 897/98

af 27. april 1998

om ændring af forordning (EF) nr. 1466/95 om særbestemmelser for anvendelsen af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96 ⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 14, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1466/95 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 705/98 ⁽⁴⁾, blev der fastsat særbestemmelser for eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter; for at sikre en korrekt forvaltning af ordningen med eksportrestitutioner og mindske risikoen for ansøgninger i spekulationsøjemed og forstyrrelser af ordningen viser det sig nødvendigt at indskrænke gyldighedsperioden for eksportlicenser som fastsat i artikel 4 i nævnte forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

Artikel 4 i forordning (EF) nr. 1466/95 affattes således:

»Artikel 4

Eksportlicensen gælder fra udstedelsesdagen, jf. artikel 21, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3719/88, indtil:

- a) udgangen af den fjerde måned efter udstedelsesmåneden, for så vidt angår produkter under KN-kode 0402 10
- b) udgangen af den fjerde måned efter udstedelsesmåneden, for så vidt angår produkter under KN-kode 0405
- c) udgangen af den anden måned efter udstedelsesmåneden, for så vidt angår produkter under KN-kode 0406
- d) udgangen af den tredje måned efter udstedelsesmåneden, for så vidt angår de andre produkter, der er omhandlet i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 804/68
- e) den dato, hvor forpligtelserne i forbindelse med en licitation som nævnt i artikel 6 skal være opfyldt, dog senest udgangen af den ottende måned efter udstedelsesmåneden for den endelige licens, jf. artikel 6, stk. 3.*

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.⁽³⁾ EFT L 144 af 28. 6. 1995, s. 22.⁽⁴⁾ EFT L 98 af 31. 3. 1998, s. 6.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 898/98
af 27. april 1998
om ændring af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2092/97⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Importtolden for korn blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 798/98⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 806/98⁽⁶⁾;

i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96 er det fastsat, at hvis det beregnede gennemsnit af importtolden i dens anvendelsesperiode afviger med mindst 5 ECU/ton fra den fastsatte told, foretages der en tilsvarende justering; nævnte afvigelse har fundet sted; det er derfor nødvendigt at justere importtolden i forordning (EF) nr. 798/98 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EF) nr. 798/98 affattes som angivet i bilag I og II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. april 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29. 6. 1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 292 af 25. 10. 1997, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT L 114 af 16. 4. 1998, s. 25.

⁽⁶⁾ EFT L 115 af 17. 4. 1998, s. 20.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (ECU/ton)	Told ved indførsel ad luftvejene, pr. hav fra andre havne ⁽²⁾ (ECU/ton)
1001 10 00	Hård hvede ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	45,13	35,13
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽²⁾	45,13	35,13
	af middelgod kvalitet	68,65	58,65
	af ringe kvalitet	85,88	75,88
1002 00 00	Rug	95,82	85,82
1003 00 10	Byg, til udsæd	95,82	85,82
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽²⁾	95,82	85,82
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	91,95	81,95
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽²⁾	91,95	81,95
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	95,82	85,82

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på

— 3 ECU/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 ECU/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvøes Atlanterhavskyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 eller 8 ECU/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

*BILAG II***Elementer til beregning af tolden**

(perioden 15. april 1998 til 24. april 1998)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ECU/ton)	125,62	110,88	100,16	91,45	199,29 ⁽¹⁾	87,51 ⁽¹⁾
Præmie for Golfen (ECU/ton)	—	12,70	6,40	8,83	—	—
Præmie for The Great Lakes (ECU/ton)	21,48	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Fob Duluth.

2. Fragt/omkostninger: Mexikanske Golf-Rotterdam: 11,60 ECU/ton; Great Lakes-Rotterdam: 20,70 ECU/ton.
3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 ECU/ton (HRW2)
0,00 ECU/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS DIREKTIV 98/22/EF

af 15. april 1998

om fastsættelse af minimumskravene gældende for plantesundhedskontrol i EF
på andre kontrolsteder end kontrolstederne på bestemmelsesstedet af planter,
planteprodukter eller andre objekter fra tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/93/EØF af 21.
december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning i
Fællesskabet af skadegørere på planter eller plantepro-
dukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾,
senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/2/EF ⁽²⁾,
særlig artikel 12, stk. 6, næstsidste afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Hvis plantesundhedskontrollen af planter, plantepro-
dukter eller andre objekter, der er opført i del B i bilag V
til direktiv 77/93/EØF og kommer fra tredjelande, skal
fungere effektivt, bør der fastsættes samordnede mini-
mumskrav gældende for gennemførelsen af denne kontrol
på andre kontrolsteder end kontrolstederne på bestem-
melsesstedet;

i de minimumskrav, der fastsættes for gennemførelsen af
denne plantesundhedskontrol, er det nødvendigt at tage
hensyn til de tekniske krav, som stilles til de officielle
ansvarlige organer, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra g), i
direktiv 77/93/EØF, og som står for de pågældende
kontrolsteder, og til bestemmelserne, der gælder for facili-
teter, redskaber og udstyr, som gør det muligt for de offi-
cielle ansvarlige organer at gennemføre den krævede
plantesundhedskontrol;

de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overens-
stemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for
Plantesundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne sørger for, at plantesundhedskontrollen
af planter, planteprodukter eller andre objekter, der er

opført i del B i bilag V til nævnte direktiv og kommer fra
tredjelande, jf. artikel 12, stk. 6, fjerde afsnit i direktiv
77/93/EØF, som foretages på andre kontrolsteder end
kontrolstederne på bestemmelsesstedet, mindst opfylder
minimumskravene i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og
administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme
dette direktiv den 1. oktober 1998. De underretter straks
Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser,
henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved
offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere
regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen
teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på
det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommis-
sionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i
De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. april 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 26 af 31. 1. 1977, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 15 af 21. 1. 1998, s. 34.

BILAG

Minimumskrav gældende for gennemførelse af plantesundhedskontrol i EF på andre kontrolsteder end kontrolstederne på bestemmelsesstedet af planter, planteprodukter eller andre objekter fra tredjelande

1. De officielle ansvarlige organer som nævnt i artikel 2, stk. 1, litra g), i direktiv 77/93/EØF, der står for de kontrolsteder, der er nævnt i artikel 1 i dette direktiv, skal:

- have beføjelser til at varetage deres opgaver
- have faglig kompetence, navnlig med hensyn til påvisning og diagnosticering af skadegørere
- have ekspertise i identifikation af skadegørere eller adgang til en sådan ekspertise
- have adgang til de fornødne administrative faciliteter, kontrol- og undersøgelsesfaciliteter, redskaber og udstyr som anført i punkt 3
- have adgang til faciliteter til hensigtsmæssig opbevaring af forsendelser og karantænefaciliteter til forsendelser og om nødvendigt til destruktion (eller anden egnet behandling) af hele eller en del af den tilbageholdte forsendelse
- ligge inde med:
 - a) skriftlige, ajourførte nationale retningslinjer for kontrol baseret på medlemsstatens nationale lovgivning som fastlagt inden for EF-lovgivningens rammer
 - b) et ajourført sæt EF-retningslinjer for eksperterne og de nationale inspektører, der er nævnt i artikel 19a, stk. 6, i direktiv 77/93/EØF
 - c) ajourførte EF-plantesundhedsbestemmelser
 - d) en ajourført liste med adresser og telefonnumre på de specialiserede laboratorier, der er officielt godkendt til at gennemføre undersøgelser til konstatering af tilstedeværelse af skadegørere eller til identifikation af skadegørere; der bør indføres en hensigtsmæssig procedure til at sikre, at der ikke sker noget med prøven/prøverne ved fremsendelsen til laboratoriet og ved undersøgelsen
 - e) ajourførte oplysninger om forsendelser af planter, planteprodukter og andre objekter fra tredjelande, der har været genstand for:
 - officiel tilbageholdelse
 - officielle undersøgelser på specialiserede laboratorier tillige med resultaterne heraf
- tilpasse programmet for plantesundhedskontrol så hurtigt som muligt, så det opfylder de faktiske behov, på baggrund af nye plantesundhedsrisici eller eventuelle ændringer i mængde/volumen af de planter, planteprodukter eller andre objekter, der frembydes til indførelse på de i artikel 1 nævnte kontrolsteder.

2. Embedsmændene og det kvalificerede personale som nævnt i artikel 2, stk. 1, litra i), andet afsnit, i direktiv 77/93/EØF, der står for gennemførelsen af kontrollen på de kontrolsteder, der er nævnt i artikel 1 i dette direktiv, skal have:

- faglig kompetence, navnlig med hensyn til påvisning af skadegørere
- ekspertise i identifikation af skadegørere eller adgang til en sådan ekspertise

blandt de kvalifikationer, der kræves i henhold til nævnte artikel 2, stk. 1, litra i), andet afsnit, og skal have umiddelbar adgang til de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, sjette led.

3. Faciliteter, redskaber og udstyr som nævnt i punkt 1 skal mindst opfylde følgende krav:

- a) med hensyn til de administrative faciliteter:
 - et hurtigt fungerende system til kommunikation med:
 - den myndighed, der er nævnt i artikel 1, stk. 6, i direktiv 77/93/EØF
 - de specialiserede laboratorier, der er nævnt i punkt 1
 - toldmyndighederne
 - Kommissionen
 - andre medlemsstater
 - et system til mangfoldiggørelse af dokumenter

b) med hensyn til kontrolfaciliteterne:

- egnede områder til kontrollen
- tilfredsstillende belysning
- inspektionsbord(e)
- udstyr til:
 - visuelle undersøgelser
 - desinfektion af lokalerne og af udstyr, der er anvendt til plantesundhedskontrol
 - forberedelse af prøver til eventuelle yderligere undersøgelser på de specialiserede laboratorier, der er nævnt i punkt 1

c) med hensyn til faciliteterne til udtagning af prøver af forsendelser:

- egnet materiale til individuel identifikation og emballering af prøver
 - hensigtsmæssigt indpakningsmateriale til forsendelse af prøver til de i stk. 1 nævnte specialiserede laboratorier
 - plomber
 - officielle stempler
 - tilfredsstillende belysning.
-

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 21. april 1998

om bemyndigelse af Kongeriget Danmark til at indføre eller fortsat anvende punktafgiftsfritagelser eller -lempelser for visse typer mineralolier, der anvendes til særlige formål, jf. fremgangsmåden i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF

(98/274/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier (⁽¹⁾), særlig artikel 8, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 8, stk. 4, i Rådets direktiv 92/81/EØF kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre fritagelser for eller lempelser i punktafgifterne for mineralolier, hvis særlige politiske hensyn taler herfor;

de danske myndigheder har meddelt Kommissionen, at de ønsker at differentiere punktafgiftssatserne for benzin hurtigst muligt efter den 1. januar 1998, således at satserne afspejler indholdet af benzen i benzinen; fremgangsmåden i artikel 8, stk. 4, bør derfor finde anvendelse;

de øvrige medlemsstater er blevet underrettet herom;

Kommissionen og alle medlemsstaterne anerkender, at en sådan differentiering er begrundet i miljøpolitiske hensyn

og ikke medfører illoyal konkurrence eller forstyrrelser af det indre marked;

Kommissionen undersøger jævnlige fritagelserne og lempelserne for at sikre, at de fortsat er forenelige med det indre marked og Fællesskabets miljøbeskyttelsespolitik;

Kongeriget Danmark har anmodet om bemyndigelse til at indføre de differentierede punktafgiftssatser hurtigst muligt efter den 1. januar 1998; Rådet skal senest den 31. december 1999, når nærværende bemyndigelse udløber, undersøge situationen på grundlag af en beretning fra Kommissionen —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF og med forbehold af de forpligtelser, der gælder efter Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier (⁽²⁾), navnlig overholdelse af de i direktivets artikel 3 og 4 foreskrevne minimumssatser, bemyndiges Kongeriget Danmark til indtil den 31. december 1999 at anvende differentierede punktafgiftssatser for benzin som udtryk for forskellige miljøkategorier.

(¹) EFT L 316 af 31. 10. 1992, s. 12. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31. 12. 1994, s. 46).

(²) EFT L 316 af 31. 10. 1992, s. 19. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31. 12. 1994, s. 46).

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Danmark.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. april 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

RÅDETS BESLUTNING

af 21. april 1998

om at give Kongeriget Nederlandene tilladelse til i overensstemmelse med proceduren i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF at anvende reducerede punktafgiftssatser eller punktafgiftsfritagelser for bestemte mineralolier, der anvendes til særlige formål

(98/275/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre reducerede punktafgiftssatser eller punktafgiftsfritagelser for mineralolier, hvis særlige politiske hensyn taler herfor;

de nederlandske myndigheder har informeret Kommissionen om, at de ønsker at anvende forskellige punktafgiftssatser på LPG, der anvendes som brændstof til busser, der er beregnet til offentlig transport; den procedure, der er fastsat i artikel 8, stk. 4, finder anvendelse på denne afgiftsforskel;

de øvrige medlemsstater er blevet informeret herom;

Kommissionen og de øvrige medlemsstater erkender, at denne forskel er begrundet ud fra miljømæssige overvejelser og ikke giver anledning til konkurrenceforvridning eller forstyrrelser på det indre marked;

Kommissionen vil regelmæssigt undersøge denne reducerede sats med henblik på at kontrollere, om den er

forenelig med det indre marked og Fællesskabets miljøbeskyttelsespolitik;

de nederlandske myndigheder har anmodet om tilladelse til at anvende denne reducerede sats; Rådet skal på grundlag af en rapport fra Kommissionen på ny undersøge denne reducerede sats inden den 31. december 1999, hvor denne tilladelse udløber —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF, og uanset kravene i Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier⁽²⁾, har Kongeriget Nederlandene indtil den 31. december 1999 tilladelse til at anvende forskellige punktafgiftssatser på LPG, der benyttes som motorbrændstof i køretøjer, der anvendes til offentlig transport.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. april 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

⁽¹⁾ EFT L 316 af 31. 10. 1992, s. 12. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31. 12. 1994, s. 46).

⁽²⁾ EFT L 316 af 31. 10. 1992, s. 19. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31. 12. 1994, s. 46).

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. november 1997

om delstaten Sachsen-Anhalts kontrakautionering i forbindelse med garantier fra Bürgschaftsbank Sachsen-Anhalt GmbH til fordel for kriseramte virksomheder

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(98/276/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 92 og 93,

under henvisning til aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 61,

efter at have givet de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Den 9. oktober 1996 besluttede Kommissionen at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, angående en fælles støtteordning mellem delstaten Sachsen-Anhalt og garantibanken for delstaten Sachsen-Anhalt, Bürgschaftsbank Sachsen-Anhalt GmbH (i det følgende benævnt »Bürgschaftsbank«).

Som led i den særlige garantiordning (Sonderbürgschaftsprogramm »Liquiditätssicherung«) har Bürgschaftsbank stillet garantier til virksomheder med hovedsæde i delstaten Sachsen-Anhalt, som af eksterne og uforudsigelige årsager har likviditetsvanskeligheder, der truer virksomhedernes overlevelse. Der kunne stilles garantier på indtil 90 % af det lånebeløb, som de pågældende virk-

somheder skulle optage hos private kreditinstitutter og ikke havde opnået uden denne garanti. Ordningen blev iværksat i december 1994, og der var mulighed for at indgive ansøgninger indtil udgangen af 1995. Delstaten Sachsen-Anhalt stillede en global kontrakaution (Rückbürgschaft) på oprindeligt 100 mio. DEM. Dette beløb blev i april 1996, dvs. efter ansøgningsfristens udløb, nedsat til 16 mio. DEM. Delstaten er repræsenteret i Bürgschaftsbanks bevillingsudvalg (Bewilligungsausschuß). Der kunne ikke træffes beslutninger om garanti-stillelse i forbindelse med delstatens kontrakautionering uden samtykke fra delstatsregeringens repræsentanter.

Støtteordningen, som ikke er anmeldt i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, var gældende i årene 1994 og 1995 (den periode, hvori der skulle indgives ansøgning om garanti).

Kommissionen nærede betænkeligheder med hensyn til, om støtteordningen var forenelig med fællesmarkedet, fordi den giver virksomheder, hvis overlevelse er truet, mulighed for at videreføre driften, uden at kriterierne i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (i det følgende benævnt »rammebestemmelserne«)⁽¹⁾ var opfyldt.

Den 22. oktober 1996 blev Tyskland underrettet om Kommissionens beslutning om at indlede proceduren og opfordret til at fremsætte sine bemærkninger. De øvrige medlemsstater og andre interesserede parter blev underrettet med offentliggørelsen af skrivelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾ og opfordret til at udtale sig.

Tyskland har fremsat sine bemærkninger ved skrivelse af 18. december 1996. Der er ikke modtaget bemærkninger fra anden side.

⁽¹⁾ EFT C 368 af 23. 12. 1994, s. 12.

⁽²⁾ EFT C 35 af 4. 2. 1997, s. 10.

II

Bürgschaftsbank, der er et selskab med begrænset ansvar, indehaves af fem regionale erhvervssammenslutninger, fem regionale industri- og handelskamre og håndværksråd, elleve kreditinstitutter samt tre forsikringsselskaber. Selskabets indskudskapital udgør 16 146 000 DEM.

Ifølge retningslinjerne for den særlige garantiordning (Sonderbürgschaftsprogramm »Liquiditätssicherung«), der er beskrevet i afsnit I, kan virksomheder, som af eksterne og for en normal ledelse uforudsigelige årsager har likviditetsvanskeligheder, ansøge om opfyldelsesgarantier hos Bürgschaftsbank for indtil 90 % af lånebeløbet i forbindelse med banklån, som de ikke selv kan stille tilstrækkelig sikkerhed for. Alle virksomheder, der ansøger om garanti, skal fremlægge en plan for sin økonomiske konsolidering og således godtgøre, at garantien vil bidrage til at rette op på virksomhedens økonomiske situation.

Garantierne har en varighed på maksimalt tre år og er begrænset til 2 mio. DEM pr. virksomhed. I henhold til retningslinjerne for ordningen stilles der kun garantier til fordel for virksomheder mod hovedsæde i delstaten Sachsen-Anhalt (*der Sitz des Unternehmens muß in Sachsen-Anhalt sein*) og som regel kun virksomheder med indtil 250 ansatte og en årlig omsætning på maksimalt 40 mio. DEM. Ordningen udelukker dog ikke udtrykkeligt, at der stilles garantier til fordel for store virksomheder eller virksomheder inden for sektorer, som der gælder særlige støttebestemmelser for. De garanterede lån ydes som lån med fast rente til en rentesats, der ligger 1 % under den rentesats, der normalt gælder for lignende lån. Bürgschaftsbank modtager for garantien et engangsgebyr til administration på 2 % samt en årlig provision på 1 % af det beløb, der garanteres for.

Forudsætningen for, at Sachsen-Anhalt stiller den kontraktation, der er beskrevet under afsnit I, er, at de pågældende garantier udelukkende stilles til fordel for små og mellemstore virksomheder (der henvises ikke til fællesskabsdefinitionen af begrebet »SMV«) samt liberale erhverv, som ikke i tilstrækkelig grad råder over den banksikkerhed, der er nødvendig for at kunne optage lån.

Den finansielle risiko er således fordelt på følgende måde:

Långiver (kreditinstitut):	10 %
Bürgschaftsbank:	9 %
Delstaten Sachsen-Anhalt:	81 %.

Delstaten er repræsenteret i Bürgschaftsbanks bevillingsudvalg. Der kan ikke træffes beslutninger om garantistillelse i forbindelse med delstatens kontraktation uden samtykke fra delstatsregeringens repræsentanter.

Bürgschaftsbank har i forbindelse med delstaten Sachsen-Anhalts kontraktation stillet opfyldelsesgarantier for beløb på mellem 18 000 og 1,8 mio. DEM til fordel for 39 virksomheder. De pågældende virksomheder havde 2-174 personer ansat. Den sidste garanti blev stillet i april 1996. Af det loft på 100 mio. DEM, der oprindeligt var bevilget til kontraktationen, blev der i realiteten kun stillet garanti for 15,645 mio. DEM, hvorfor beløbet blev begrænset til 16 mio. DEM i april 1996.

III

Ifølge egne oplysninger gik den tyske regering ud fra, at støtteintensiteten i de mulige tilfælde, hvor den særlige garantiordning ville blive anvendt, ville ligge under det loft, der finder anvendelse i forbindelse med den såkaldte »de minimis«-regel. Desuden oplyste den tyske regering Kommissionen om, at bevillingsudvalget ved anvendelsen af støtteordningen havde lagt den definition af små og mellemstore virksomheder, der er formuleret i Kommissionens henstilling af 3. april 1996, til grund. Endvidere drejede det sig i forbindelse med modtagervirksomhedernes problemer ikke om vanskeligheder som omhandlet i rammebestemmelserne, men derimod udelukkende om likviditetsproblemer som følge af skyldige tilgodehavender eller forsinket betaling fra kundernes side. De pågældende virksomheders lave egenkapital — en situation, som efter den tyske regerings opfattelse er typisk for østtyske virksomheder og en følge af Tysklands deling inden 1990 — havde gjort det vanskeligt at løse de finansielle problemer. Formålet med støtteordningen var heller ikke at bidrage til en omstrukturering af modtagervirksomhederne med henblik på en genoprettelse af rentabiliteten — hvilket havde krævet en omstruktureringsplan — men derimod udelukkende til en økonomisk konsolidering af principielt levedygtige virksomheder.

Med hensyn til kravet om, at det udelukkende er virksomheder med hovedsæde i delstaten Sachsen-Anhalt, der kan modtage støtte, meddelte den tyske regering Kommissionen, at bevillingsudvalget også havde udvalgt, to virksomheder med hovedsæde i henholdsvis Niedersachsen og Nordrhein-Westfalen, som kun havde filialer i Sachsen-Anhalt.

For så vidt angår nødvendigheden af at begrænse støtten til det strengt nødvendige for at nå målene med støtten, henviste den tyske regering til delstaten Sachsen-Anhalts finansforordning, hvorefter alle myndigheder er forpligtede til i forbindelse med offentlige finansielle transaktioner at opnå de bedst mulige resultater med færrest mulige omkostninger.

IV

De garantier, som Bürgschaftsbank har stillet i forbindelse med den særlige garantiordning (Sonderbürgschaftsprogramm »Liquiditätssicherung«), udgør statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, da de blev stillet på baggrund af delstaten Sachsen-Anhalts kontrakaution for 90 % af lånebeløbet og under offentlige myndigheders medvirken. Der kunne ikke stilles kontrakaution for garantiene uden delstatsregeringens samtykke.

Den risiko, som Bürgschaftsbank pådrager sig, er begrænset til 9 % af garantibeløbet. Den blev dækket af en årlig garantiprovision på 1 % af det beløb, der garanteres for. Banken modtog således en præmie på 10 % for den risiko, som den pådrog sig. Långiveren beregnede for hele lånebeløbet den for garanterede lån sædvanlige årlige rentesats minus 1 % for at dække sin risiko på 10 % af det samlede lånebeløb. De pågældende kreditinstitutter har til gengæld for deres finansielle risiko således modtaget en godtgørelse, som er høj i sammenligning med den normale markedsrente for driftslån, og som skulle være tilstrækkelig til at dække den resterende risiko i forbindelse med utilstrækkeligt garanterede lån til virksomheder med likviditetsvanskeligheder. Statens bidrag i form af kontrakaution blev ikke godtgjort gennem en provision, som skulle betales af støttemodtageren — enhver virksomhed, som har modtaget et garanteret driftslån. Det støttelement, som støtteforanstaltningen indeholder, skal derfor — i overensstemmelse med det beløb, der er garanteret via den offentlige kontrakaution — fastsættes til 81 % af det lån, som blev ydet til den pågældende virksomhed.

Støtteordningen kan ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), sammenholdt med rammebestemmelserne, da retningslinjerne for støtteordningen:

- ikke udtrykkeligt udelukker virksomheder inden for sektorer, hvor der gælder særlige fællesskabsregler for statsstøtte (jf. afsnit 2.2 i rammebestemmelserne), og heller ikke indeholder oplysninger, som giver Kommissionen mulighed for at vurdere, om de er i overensstemmelse med de gældende regler for statsstøtte inden for bestemte sektorer
- ikke udtrykkeligt udelukker store virksomheder fra støtteordningen og heller ikke indeholder bestemmelser om forudgående anmeldelse
- ikke indeholder regler for kumulering af støtte til samme formål
- hverken forbyder eller udelukker gentagen garantistillelse eller forlængelse af garantier

- ikke begrænser støtten til den periode, der er påkrævet til at udarbejde en nødvendig og bæredygtig omstrukturingsplan
- begrænser sig til at kræve fremlæggelse af en plan for den økonomiske konsolidering og ikke en omstrukturingsplan (afsnit 3.2 i rammebestemmelserne)
- ikke udtrykkeligt begrænser støtten til det, der er strengt nødvendigt for at omstrukturere eller redde den pågældende virksomhed.

Retningslinjerne for den pågældende støtteordning kan således ikke opfylde de centrale kriterier for rednings- og omstrukturingsstøtte i medfør af rammebestemmelserne.

Den tyske regering har anført, at det i forbindelse med de virksomheder, som støtteordningen oprindeligt var planlagt til, ikke drejede sig om kriseramte virksomheder, men derimod om principielt rentable virksomheder, som havde visse likviditetsproblemer. Ifølge den tyske regering blev ordningen udarbejdet for at hjælpe virksomheder, som måtte kæmpe med de problemer der var typiske i Østtyskland — dvs. problemer med inddrivelse af tilgodehavender hos kunder og en lav egenkapitaldækning, som var utilstrækkelig til at dække de likviditetsmæssige flaskehalse, der var en følge heraf.

Dette argument er ikke holdbart. Virksomheder, som ikke har tilstrækkelig kapital til at udsætte sig for normale risici som f.eks. forsinket betaling fra kundernes side eller at tegne en kreditforsikring til dækning af denne risiko, bør betragtes som kriseramte virksomheder, når der opstår likviditetsproblemer, som truer deres overlevelse. Støtteordninger, som udformes for at afhjælpe sådanne vanskeligheder, skal på grundlag af Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder undersøges med hensyn til om de er forenelige med fællesmarkedet.

Det forhold, at sådanne problemer optræder hyppigere i Østtyskland end i andre, mere udviklede områder i Unionen, er ikke en følge af Tysklands deling inden 1990, men skyldes denne regions generelt svage økonomiske ydeevne, som også kan registreres i andre dårligt stillede områder i Unionen. Støtteordningen er derfor heller ikke forenelig med fællesmarkedet i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 2, litra c).

Støtteordningen kan heller ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet efter EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a). Hovedformålet med den er at støtte virksomheder, som har deres hovedsæde i Sachsen-Anhalt, og som har fået finansielle vanskeligheder. Begrænsningen af en støtteordning af denne art til et bestemt støtteberettiget område ændrer intet ved den kendsgerning, at de principper, der er fastsat i rammebestemmelserne, skal overholdes. I afsnit 3.2.3 hedder det udtrykkeligt:

»kriterierne i afsnit 3.2.2 ovenfor gælder derfor ligeledes for støtteberettigede områder, selv når der tages hensyn til behovet for regionaludvikling.«

Endvidere er virksomheder med hovedsæde i en anden delstat end Sachsen-Anhalt formelt udelukket fra støtteordningen, hvilket er ulovlig diskriminering efter EF-traktatens artikel 52 ff. Den omstændighed, at to vesttyske virksomheder i strid med denne bestemmelse også modtog støtte inden for rammerne af ordningen, er uden betydning, da det her drejer sig om støtteordningen som sådan og anvendelsen af den i henhold til dens egne retningslinjer og ikke om enkeltsager. Dette gælder også for begrænsningen til små og mellemstore virksomheder samt virksomheder inden for sektorer, hvor der gælder særlige støtteregler.

Da den pågældende støtteordning heller ikke omfatter nogen af de øvrige målsætninger, der er anført i EF-traktatens artikel 92, stk. 2 og 3, må Kommissionen slutte, at ordningen ikke kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet.

Støtten blev ydet ulovligt da støtteordningen blev indført i strid med bestemmelserne i EF-traktatens artikel 93, stk. 3. Den tyske regerings udtalelse om, at den gik ud fra, at ydelsen af støtten faldt ind under »de minimis«-reglen, er ikke holdbar, da det fastsatte støttebeløb — garantier på maksimalt 2 mio. DEM pr. virksomhed med en varighed af tre år — ligger over »de minimis«-lofterne.

Enhver ulovligt ydet støtte skal principielt kræves tilbagebetalt af støttemodtageren for at genoprette den økonomiske situation, der ville have foreligget uden den pågældende støtte. Beløbet skal tilbagebetales i overensstemmelse med de i tysk lovgivning fastsatte procedurer og bestemmelser med renter, der beregnes med virkning fra den dato, hvor støtten blev ydet, og på grundlag af den referencesats, der anvendes ved beregning af regionalstøtte.

Tyskland skal således kræve den støtte, der er ydet inden for rammerne af den særlige garantiordning tilbagebetalt. Tyskland skal inden for to måneder fra meddelelsen af denne beslutning underrette Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme beslutningen. I den rapport, der skal forelægges vedrørende gennem-

førelsen af denne beslutning, skal Tyskland gøre rede for, i hvilke tilfælde de minimis-reglen er blevet anvendt.

Det står endvidere Tyskland frit at foretage anmeldelse til Kommissionen af de enkeltsager, hvor en gentagen ydelse af den pågældende støtte efter de tyske myndigheders opfattelse er i overensstemmelse med traktatens bestemmelser. Kommissionen vil vurdere dette som led i den sædvanlige procedure —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Støtteordningen »Sonderbürgschaftsprogramm »Liquiditätssicherung« er ulovlig, da den blev indført i strid med bestemmelserne i artikel 93, stk. 3. Den er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

Tyskland skal kræve enhver støtte, der er ydet som led i støtteordningen, tilbagebetalt. Beløbet skal tilbagebetales i overensstemmelse med de i tysk lovgivning fastsatte procedurer og bestemmelser med renter, der beregnes med virkning fra den dato, hvor støtten blev ydet, og på grundlag af den referencesats, der anvendes ved beregning af regionalstøtte.

Artikel 3

Tyskland skal inden for to måneder fra meddelelsen af denne beslutning underrette Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. november 1997.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 16. april 1998

i henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 om Amerikas Forenede Staters undladelse af at ophæve »Antidumping Act of 1916«

(98/277/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi ⁽¹⁾, som ændret ved forordning (EF) nr. 356/95 ⁽²⁾, særlig artikel 13 og 14,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) Den 10. januar 1997 modtog Kommissionen en klage i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 3286/94 (i det følgende benævnt »forordningen«). Klagen var indgivet af den europæiske sammenlutning af jern- og stålindustrier, Eurofer, på vegne af denne organisations medlemmer.
- (2) Klageren hævdede, at den amerikanske såkaldte »Antidumping Act of 1916« ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »loven af 1916«) er uforenelig med flere bestemmelser i overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (i det følgende benævnt »WTO-overenskomsten«) og bilagene hertil, og at USA's undladelse af at ophæve denne lovgivning har negative handelsmæssige virkninger for klagerens medlemmer og truer med at få yderligere negative følger for handelen. På dette grundlag anmodede klageren Kommissionen om at træffe de nødvendige foranstaltninger til at få USA til at få USA til at ophæve loven af 1916.
- (3) Klagen indeholdt umiddelbart tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en EF-undersøgelsesprocedure i henhold til forordningens artikel 8. Følgelig indledtes der en undersøgelsesprocedure den 25. februar 1997 ⁽⁴⁾.

- (4) Efter indledningen af EF-undersøgelsesproceduren gennemførte Kommissionen en grundig retlig og faktisk undersøgelse. På grundlag af resultaterne af denne undersøgelse drog Kommissionen nedenstående konklusioner.

B. RESULTATER VEDRØRENDE EKSISTENSEN AF EN HANDELSHINDRING

- (5) Den amerikanske Antidumping Act of 1916 er stadig i kraft og gælder for importen og salget på det amerikanske marked af enhver udenlandsk vare uanset dennes oprindelse, herunder varer med oprindelse i lande, der er medlemmer af WTO. Loven af 1916 findes i den amerikanske lovgivning parallelt med »Tariff Act of 1930«, der indeholder den amerikanske gennemførelseslovgivning for multilaterale antidumpingbestemmelser.
- (6) Loven af 1916 forbyder såvel import af varer som salg heraf på det amerikanske marked, hvis prisen er lavere end prisen i oprindelseslandet eller i andre tredjelande, hvortil varerne eksporteres. Loven har følgende ordlyd: »Det er ulovligt for enhver person, der importerer eller medvirker til at importere enhver artikel fra udlandet til De Forenede Stater, rutinemæssigt og systematisk at importere, sælge eller forårsage import eller salg af sådanne artikler i De Forenede Stater til en pris, der på tidspunktet for eksporten til De Forenede Stater er betydeligt lavere end den faktiske markedsværdi eller engrosprisen på sådanne artikler på de vigtigste markeder i produktionslandet eller i andre tredjelande, hvortil de sædvanligvis eksporteres, efter tillæg til denne markedsværdi eller engrospris af fragt- og toldomkostninger samt andre afgifter og udgifter, der er nødvendige i forbindelse med importen og salget af de pågældende varer i De Forenede Stater, forudsat, at sådanne handlinger sker med det forsæt at ødelægge eller skade en erhvervsgren i De Forenede Stater eller forhindre etablering af en erhvervsgren i De Forenede Stater eller begrænse eller monopolisere nogen del af handelen med sådanne artikler i De Forenede Stater«. Enhver overtrædelse fører til en tredobbelt skadeserstatning efter anmodning fra en part, der har lidt skade, samt til strafferetlige sanktioner (bøder og/eller fængselsstraf) over for de ansvarlige parter.

⁽¹⁾ EFT L 349 af 31. 12. 1994, s. 71.

⁽²⁾ EFT L 41 af 23. 2. 1995, s. 3.

⁽³⁾ »Act of September 8, 1916, 39 Stat. 756«. Title VIII i denne lov er kodificeret i United States Code 71-74.

⁽⁴⁾ EFT C 58 af 25. 2. 1997, s. 14.

- (7) Den praksis, der reguleres af loven af 1916, svarer til den, der beskrives i artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (i det følgende benævnt »GATT 1994«) og i aftalen om anvendelse af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (i det følgende benævnt »WTO's antidumpingaftale«).
- (8) Flere aspekter af Antidumping Act of 1916 kan ikke forenes med multilaterale handelsregler.
- (9) Med hensyn til artikel VI i GATT 1994 og WTO's antidumpingaftale finder Kommissionen, at der især er tale om overtrædelser i forbindelse med — men ikke begrænset til — følgende bestemmelser:
- artikel VI.1.a) og b) i GATT 1994 og artikel 2.1 og 2.2 i WTO's antidumpingaftale, for så vidt som de fastsætter den faktiske pris i eksportlandet som det første og forrangshavende kriterium for beregningen af den normale værdi, mens de i loven af 1916 nævnte kriterier er fuldt udskiftelige
 - artikel VI.1. i GATT 1994 og artikel 2.1 i WTO's antidumpingaftale, for så vidt som det heri er en forudsætning for dumping, at en vare skal være bragt i handel i et andet land, mens et salg på det amerikanske marked i henhold til loven af 1916 ikke er nødvendigt, og et almindeligt tilbud fra en udenlandsk virksomhed anses for tilstrækkeligt
 - artikel VI.2 i GATT 1994, der specificerer, at antidumpingtold er den eneste mulige sanktion over for dumping, hvorimod loven af 1916 gør brug af tredobbelte erstatninger samt bøder og/eller fængselsstraf
 - artikel I i WTO's antidumpingaftale, der kræver at der skal gennemføres en undersøgelse (som skal overholde en række proceduremæssige regler), før de pålægges told, mens der i henhold til loven af 1916 omgående anvendes foranstaltninger, uden at der finder nogen undersøgelse sted
 - artikel VI i GATT 1994 og artikel 3 i WTO's antidumpingaftale, for så vidt som de specifikt definerer og kvalificerer begrebet »væsentlig skade«, mens loven af 1916 blot henviser til et ikke nærmere bestemt skadeskriterium
 - artikel VI i GATT 1994 og artikel 4 i WTO's antidumpingaftale, for så vidt som de indfører stående krav med hensyn til den klagende indenlandske erhvervsgren, hvorimod enhver privat part ifølge loven af 1916 kan indlede en sag.
- (10) Den vedvarende virkning af loven af 1916, selv efter gennemførelsen af resultaterne af Uruguay-runden i den amerikanske lovgivning gennem loven om Uruguay-rundeaftalen og efter ikrafttrædelsen af WTO-overenskomsten og dens bilag, overtræder artikel XVI.4, hvori det hedder, at »Hvert medlem drager omsorg for, at dets love og administrative bestemmelser og procedurer er i overensstemmelse med forpligtelserne i henhold til de bilagte aftaler«.
- (11) De ovennævnte overtrædelser giver i forbindelse med artikel XVI.4 i WTO-overenskomsten og Fællesskabets potentielle eksportinteresser med hensyn til den pågældende vare Fællesskabet ret til at optræde som part i sagen.
- (12) Loven af 1916 kan desuden også anfægtes på grundlag af andre WTO-bestemmelser, såsom artikel III.4 i GATT 1994, da den fører til, at der anvendes strengere krav for salget af importerede varer til lave priser end for salget af varer produceret på hjemmemarkedet.
- (13) Den samtidige eksistens og anvendelighed af loven af 1916 og Tariff Act of 1930, som indeholder den konventionelle amerikanske antidumpinglovgivning, giver det amerikanske erhvervsliv en supplerende beskyttelse, der er mere vidtgående end den beskyttelse, som WTO's regler tillader.
- (14) Under disse omstændigheder finder Kommissionen, at klagerens påstande er velbegrundede, og at USA's undladelse af at ophæve Antidumping Act of 1916 udgør en handelshindring i henhold til artikel 2, stk. 1, i forordningen, hvorved der forstås »enhver handelspraksis, der indføres eller videreføres af et tredjeland, og overfor hvilken der i henhold til internationale handelsregler er ret til indgreb«.
- (15) Kommissionen finder ikke desto mindre, at en henvisning til ovennævnte retsgrundlag ikke udelukker anvendelse af nogen anden relevant bestemmelse i WTO-overenskomsten og de dertil hørende knyttede aftaler, som kan bruges ved procedurer indbragt for WTO.

C. RESULTATER VEDRØRENDE NEGATIVE HANDELSMÆSSIGE VIRKNINGER

- (16) Eurofer nævnte i klagen, at der på foranledning af en lokal stålproducent i øjeblikket er ved at blive gennemført en retlig procedure i USA i henhold til loven af 1916 mod det amerikanske datterselskab af en af Eurofers medlemsvirksomheder, der påstås at have importeret dumpede varer fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab.

- (17) Den igangværende retssag i USA, der stadig befinder sig på et meget tidligt trin, har allerede ført til betydelige retlige omkostninger for det anklagede firma og forstyrrer dette selskabs distributionsaktiviteter i USA. Disse omkostninger vil utvivlsomt øges i løbet af processen.
- (18) Hvis den anklagede virksomhed findes skyldig i henhold til loven af 1916, vil den skulle betale en skadeserstatning, der vil bringe dens fortsatte eksistens i fare. På nuværende tidspunkt kræves der en skadeserstatning på 90 mio. USD, og det amerikanske selskab, der har anlagt retssagen, har stadig mulighed for at øge dette krav ved at tillægge den import, der har fundet sted efter sagsanlægget. Ud over de retlige omkostninger har den igangværende retssag derfor andre faktiske og direkte negative handelsmæssige virkninger, der besværliggør det anklagede selskabs nuværende forretninger.
- (19) Der er grund til at antage, at der kan indledes yderligere retlige tiltag i henhold til loven af 1916 mod flere stålimportører, herunder i forbindelse med import af EF-varer. Dette vil gøre distributionen af fællesskabsvarer i USA meget vanskelig.
- (20) Loven af 1916 er desuden ikke begrænset til stålprodukter. Amerikanske producenter af enhver vare kan derfor beslutte at gøre brug af denne lov med potentielt ubegrænsede virkninger for Fællesskabets økonomi.
- (21) Under disse omstændigheder finder Kommissionen, at klagerens påstande er velbegrundede, og at USA's undladelse af at ophæve Antidumping Act of 1916 forårsager negative handelsmæssige virkninger, jf. forordningens artikel 2, stk. 4.

D. FÆLLESSKABETS INTERESSER

- (22) Det er af den største betydning for Fællesskabet at sikre, at dets WTO-partnere fuldt ud overholder de samme forpligtelser, som Fællesskabet selv har påtaget sig.
- (23) Specielt rejser den fortsatte virkning af loven af 1916 spørgsmålet om en af de vigtigste horisontale discipliner indført af WTO, nemlig medlemmernes forpligtelse til at bringe deres lovgivning i overensstemmelse med deres multilaterale forpligtelser.
- (24) Det meget brede anvendelsesområde for loven af 1916 og dens klart protektionistiske natur, som giver det amerikanske erhvervsliv en grad af beskyttelse, der er mere vidtgående end den, der tillades af WTO's regler, berettiger yderligere et fællesskabsinitiativ med henblik på at undgå risikoen for at andre amerikanske erhvervssektorer beslutter at drage fordel af eksistensen af loven af 1916, hvilket

kan skade Fællesskabets erhvervslivs interesser i almindelighed.

E. KONKLUSIONER OG FORANSTALTNINGER, DER SKAL TRÆFFES

- (25) Undersøgelsen har fastslået, at en ophævelse af loven af 1916 synes at være den eneste mulighed for at afskaffe de faktiske og mulige negative handelsmæssige virkninger, der skyldes dens fortsatte gyldighed.
- (26) WTO-overenskomsten og dens bilag blev gennemført i USA ved vedtagelsen af den såkaldte Uruguay Round Agreement Act (URAA) af 1994. Denne senere lov, der er det eneste instrument, gennem hvilket WTO-overenskomsten får virkning i USA, henviser ikke til loven af 1916. Det er desuden specifikt fastsat i URAA, at den amerikanske lovgivning går forud for WTO's bestemmelser. Der er derfor ingen midler, heller ikke private søgsmål, hvorved USA kan sikre, at dets WTO-forpligtelser i forbindelse med dumping overholdes, når loven af 1916 er i modstrid med disse forpligtelser.
- (27) Under disse omstændigheder synes Fællesskabets interesser at kræve, at der indledes WTO-tvistbi-læggelsesprocedurer —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Den fortsatte eksistens af Amerikas Forenede Staters »Antidumping Act of 1916«⁽¹⁾ synes at være uforenelig med dette lands forpligtelser i henhold til Marrakech-overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen og udgør en »handelshindring«, jf. artikel 2 i forordning (EF) nr. 3286/94.

2. Fællesskabet træffer foranstaltninger over for Amerikas Forenede Stater i henhold til forståelsen vedrørende regler og procedurer for bilæggelse af tvister og andre relevante WTO-bestemmelser med henblik på at sikre, at handelshindringen fjernes.

⁽¹⁾ »Act of September 8, 1916, 39 Stat. 756«. Title VIII i denne lov er kodificeret i United States Code 71-74.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1998.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand
